Lieta Nr.11130010913

Lietvedības Nr.K39-0433/13

Spriedums

Latvijas Republikas vārdā

Valmierā 2013.gada 8.novembrī

Valmieras rajona tiesa:

tiesnesis A.Melbergs

ar tiesas sēdes sekretāri S.Smirnovu un tulci I.Bogdanoviču,

piedaloties prokurorei D.Langinai,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers.A./,personas kods /personas kods/, tiek apsūdzēta Krimināllikuma 221.[1]panta pirmajā daļā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam) paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā,un

k o n s t a t ē j a :

Apsūdzētā /pers.A./realizēja nelegāli izgatavotu (ražotu) alkoholisko dzērienu (nelikumīgs alkoholiskais dzēriens).

Proti, apsūdzētā /pers.A./, pārkāpjot Alkoholisko dzērienu aprites likuma 9.panta pirmo daļu, kas nosaka, ka: ,,alkoholisko dzērienu ražošana mājas apstākļos, izejvielu sagatavošana, iegāde vai uzglabāšana alkoholisko dzērienu izgatavošanai mājas apstākļos... ir aizliegta," 2013.gada 7.februārī ap plkst.12.20, atrodoties savā dzīvesvietā,/adrese/, mantkārīgā nolūkā pārdeva /pers.B./vienu 0,5 litru tilpuma stikla pudeli ar tajā atrodošos 500 ml bezkrāsas, dzidru šķidrumu – pašizgatavotu alkoholisko dzērienu – etilspirta ūdens šķīdumu, kas saturēja acetaldehīda, etilacetāta, n-propanola, izo-butanola un 2-metil-l-butanola piemaisījumus, ar stiprumu (etilspirta saturu) 42,1 % un absolūtā spirta daudzumu 211 ml, saņemot par to atlīdzību Ls 2.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētā /pers.A./izdarīja Krimināllikuma 221.[1]panta pirmajā daļā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam) paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas izmeklēšanas laikā apsūdzētā/pers.A./savu vainu Krimināllikuma 221.[1]panta pirmajā daļā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam) paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmo daļu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā netika izdarīta.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētāsizdarītais nodarījums ir pareizi kvalificēts saskaņā ar Krimināllikuma 221.[1]panta pirmo daļu (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam), jo apsūdzētā realizēja (pārdeva) nelegāli izgatavotu (ražotu) alkoholisko dzērienu (nelikumīgu alkoholisko dzērienu).

Tiesa secina, ka apsūdzētās vaina Krimināllikuma 221.[1]panta pirmajā daļā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam) paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta, un apsūdzētā par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir sodāma.

Nosakot soda veidu un apmēru apsūdzētajai, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam) ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētās personību un atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus apsūdzētās rīcībā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam) apsūdzētā ir izdarījusi tīšu, mazāk smagu noziegumu.

Ar apsūdzētās izdarīto noziedzīgo nodarījumu tika apdraudētas valsts tautsaimniecības intereses alkoholisko dzērienu aprites jomā. Tāpat ar apsūdzētās izdarīto noziedzīgo nodarījumu, ņemot vērā to, ka tika realizēts nelikumīgs alkoholiskais dzēriens, tika radīti potenciāli draudi cilvēku dzīvībai un veselībai.

Pārbaudot apsūdzētās personību, ir noskaidrots sekojošais. Apsūdzētā agrāk nav sodīta (iepriekšējās sodāmības ir dzēstas) (lietas 17.-20.lapas). Apsūdzētās apgādībā atrodas viens nepilngadīgs bērns (lietas 15.lapa). Apsūdzētā pēc viņas tiesas sēdē norādītā pašlaik ir bezdarbniece. Apsūdzētajai pašlaik ir piecdesmit divi gadi.

Tāpat tiesa ņem vērā arī lietā esošās ziņas par apsūdzētās veselības stāvokli. No krimināllietā esošās SIA „Vidzemes slimnīca" izziņas ir redzams, ka apsūdzētā psihiatra uzskaitē neatrodas. Apsūdzētā no 2008.gada 18.februāra līdz 2013.gadam ir reģistrēta narkologa kabinetā ar Dg. Alkohola akūtas intoksikācijas un kaitējoši pārmērīga lietošana (lietas 41.lapa).

Atbildību mīkstinošais apstāklis apsūdzētās rīcībā saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas otro daļu – vaļsirdīgā atzīšanās un izdarītā nožēlošana.

Atbildību pastiprinoši apstākļi, kas minēti Krimināllikuma 48.panta pirmajā daļā, apsūdzētās rīcībā netika konstatēti.

Krimināllikuma 221.[1]panta pirmās daļas sankcija, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam, kā sodu paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz trim gadiem, arestu, piespiedu darbu vai naudas sodu līdz piecdesmit minimālajām mēnešalgām.

Ar 2012.gada 13.decembra likumu „Grozījumi Krimināllikumā", kas stājies spēkā 2013.gada 1.aprīlī, ir izdarīti grozījumi Krimināllikuma 221.[1]panta pirmajā daļā.

Krimināllikuma 221.[1]panta pirmās daļas sankcija, kas ir spēkā no 2013.gada 1.aprīļa, kā sodu paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu.

Saskaņā ar 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā" pārejas noteikumu 4.punktu personas, kuras noziedzīgu nodarījumu izdarījušas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, sodāmas saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā, ņemot vērā, ka maksimālais soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds Krimināllikumā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu ir paredzēts pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas.

Tiesa, ņemot vērā iepriekš izklāstītos apstākļus, atzīst, ka apsūdzētā ir sodāma ar piespiedu darbu.

Tiesa, izvērtējot apsūdzētajai piespriežamā piespiedu darba apmēru, ņem vērā to, ka atbilstoši Krimināllikuma 40.panta pirmās daļas otrajam teikumam piespiedu darbu var noteikt no četrdesmit līdz divsimt astoņdesmit stundām.

Tiesa, ievērojot visus likumā norādītos apstākļus, kas ir ņemami vērā, nosakot sodu, secina, ka apsūdzētajai piespiedu darbs ir nosakāms uz simt stundām.

Tiesa uzskata, ka iepriekš minētais soda veids un apmērs ir samērīgs un pietiekams, lai šā kriminālprocesa ietvaros panāktu krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu un sasniegtu soda mērķi.

Tiesa, ņemot vērā to, ka krimināllietas iztiesāšana ir pabeigta, un apsūdzētajai tiek noteikts sods, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu, atzīst, ka apsūdzētajai kriminālprocesā, kamēr spriedums stājas spēkā, drošības līdzeklis nav izraugāms.

Tiesa atzīst, ka kriminālprocesā esošais lietiskais pierādījums – stikla pudele saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 5.punkta noteikumiem ir iznīcināms.

Tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 513., 514.pantu, 520.panta pirmo daļu, 523., 527., 528., 529.pantu un 530.panta pirmo un otro daļu,

n o s p r i e d a :

/pers.A./NUatzītpar vainīgu Krimināllikuma 221.[1]panta pirmajā daļā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam) paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar piespiedu darbu uz simt (100) stundām.

Drošības līdzekli /pers.A./Alkriminālprocesā, kamēr spriedums stājas spēkā, neizraudzīt.

Lietisko pierādījumu – stikla pudeli iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt (noprotestēt) tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem 10 dienu laikā pēc dienas, kad kļuvis pieejams pilns spriedums, apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesai, iesniedzot sūdzību (protestu) Valmieras rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības laiks – 2013.gada 21.novembris.

Tiesnesis A.MELBERGS